

[Trafikministeren]

DSB har derfor i sin udtalelse i sagen givet oplysninger om de togforbindelser, der dækker det samme behov som den pågældende rute, og anbefalet, at tilladelsen ikke forlænges. Det er herefter op til HT og VT at afgøre, om de under hensyn til buslovens § 4 finder, at tilladelsen bør gives.

Da det, som det fremgår, er DSB's opfattelse, at den ansøgte tilladelse under hensyn til buslovens § 4 ikke bør gives, har DSB fundet det naturligt at give hydrofojlådsselskabet et tilbud om samarbejde mellem hydrofojlådene og de eksisterende togforbindelser på Kalundborgbanen, således at hydrofojlådernes passagerer under alle omstændigheder får gode muligheder for kollektiv trafikbetjening.

DSB har allerede i 1990 drøftet et samarbejde med hydrofojlådsselskabet, men det gav ikke noget resultat.

DSB har herefter i november 1991 givet hydrofojlådsselskabet et nyt forhandlingstilbud. Tilbudet indeholder forslag om samordning af køreplaner og om billetpriser og billetsamarbejde. Jeg finder det ikke korrekt at give mere konkrete oplysninger om pristilbud og lignende under hensyn til DSB's konkurrencesituation og til forestående forhandlinger i forbindelse med en eventuel kommende kontraktindgåelse.

Spm. nr. S 488

Til *udenrigsministeren* (7/2 92) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Udenrigsministeren bedes oplyse, om stk. 3 i artikel 119 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er af nyere dato, om grunden til dens opståen, og om det protokolat, der nu foreslås tilføjet, kan have betydning i forhold til andet end pensionsudbetaling.«

Begrundelse

De nævnte bestemmelser er ikke umiddelbart gennemskuelige med hensyn til deres virkning i Danmark.

Svar (17/2 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

1. Spørgsmålet tager sigte på to problemstillinger, dels problemstillingen om, hvorvidt erhvervsfinansierede pensionsydelse til mænd

og kvinder er at betragte som løn, jf. nedenfor under punkt 2., dels problemstillingen om lige løn til mænd og kvinder, jf. nedenfor under punkt 3.

2. Med hensyn til pensionsydelse til mænd og kvinder er situationen følgende:

Den eksisterende artikel 119 i Romtraktaten ændres ikke ved traktaten om Den Europæiske Union. Til denne (uændrede) bestemmelse knyttes ved unionstraktaten en protokol med følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 119 skal ydelser i medfør af en erhvervstilknyttet social sikringsordning ikke anses for løn, hvis og i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret.«

Baggrunden for denne protokol er den såkaldte Barberdom (sag C-262/88 af 17. maj 1990).

Dommen indfortolker arbejdsgiverfinansieret pension i lønbegrebet og statuerer derved, at en kønsafhængig pensionsalder er i strid med det i artikel 119 indeholdte diskriminationsforbud. Domstolen bestemte samtidig, at dommen kun skulle have virkning fra domsafgørelsestidspunktet den 17. maj 1990.

Det bemærkes endvidere, at der p.t. verserer flere sager ved EF-Domstolen af tilsvarende karakter som Barberdommen.

Protokollen præciserer således gældende ret på området.

3. Med hensyn til lige løn til mænd og kvinder i øvrigt er situationen følgende:

Den eksisterende artikel 119 finder fortsat anvendelse for alle tolv medlemslande.

De tolv medlemslande er i en protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken til unionstraktaten blevet enige om at bemyndige de elleve medlemslande bortset fra UK til at anvende Fællesskabets institutioner, procedurer og mekanismer til et videregående samarbejde på det nævnte område. De nærmere regler for forholdet mellem UK og de elleve er beskrevet i protokollen. Indholdet af og beslutningsprocedurerne for det videregående samarbejde vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitik er beskrevet i en aftale mellem de elleve tilknyttede unionstraktaten.